

Práce se zabývá strukturou kulturní spotřeby studentů 1. a 2. ročníku bakalářského studia Univerzity Karlovy s důrazem na posouzení hypotézy kulturního všežroutství mezi studenty. Podle hypotézy kulturního všežroutství již neplatí homologie kultury a společenské třídy, kterou popisuje Pierre Bourdieu. Homologii kultury a společenské třídy nahrazuje kulturní eklekticismus vyšší třídy, která rozšiřuje svoji spotřebu na položky nízké čili populární kultury. Autorka v první části zasazuje práci do kontextu sociologické teorie a možných interpretací kulturního všežroutství a poté poskytuje přehled o dosavadních výzkumech tohoto fenoménu. Autorka si klade za cíl prověřit, zda mají kulturní všežrouti z populace studentů 1. a 2. ročníků Univerzity Karlovy charakteristiky, které jsou obvykle spojovány s kulturními všežrouty, jako je příslušnost k vyšší společenské třídě a politická tolerance a kosmopolitní orientace. Kvantitativní analýza sekundárních dat o kulturní spotřebě populace nabízely možnost zkoumat společenskou třídu skrze nejvyšší dosažené vzdělání rodičů a skrze baterii otázek zaměřených na ekonomickou situaci. Tolerance a kosmopolitismus byl zkoumán skrze vybrané otázky z baterie zaměřené na politické názory, vstřícnost ke skupinám, cestování a jídlo. Souvislost kulturního všežroutství se společenskou třídou ani souvislost s tolerancí a kosmopolitismem se u kulturních všežroutů mezi studenty Univerzity Karlovy nepotvrdila, avšak se napříč všemi částmi analýzy vynořovala hranice distinkce mezi studenty s vysokým a nízkým kulturním kapitálem.